

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שני שיעורי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שחטן בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל - פטור. מאי טעמא - מחוסר פתיחה, כמחוסר מעשה דמי.												
ומי אית ליה לרב חסדא הואיל												
פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, לשמו - פטור, שלא לשמו - חייב.	והאמר רב חסדא:											
טעמא - דשלא לשמו, הא סתמא - לשמו הוא, ופטור.												
ואמאי? לימא: הואיל וראוי שלא לשמו בפנים												
הכי השתא התם - בעי עקירה, האי לא בעי עקירה.												
מתני להו בדרכה, וקשיא ליה דרבה אדרבה, ומשני כדשנינן.	רבה בר שמי:											
פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, בין לשמו בין שלא לשמו - פטור.	כי אתא רב דימי אמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											
בשלמא לשמו - דהא לא חזי ליה, אלא שלא לשמו - אמאי? הא חזי שלא לשמו בפנים	רב דימי: אמריתיה לשמעתיא קמיה דרבי ירמיה:											
עקירת חוץ - לאו שמה עקירה.	ואמר לי: רבי ירמיה]											
פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, בין לשמו בין שלא לשמו - חייב.	כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											
ואפילו לשמו?												
מחוסר זמן, בין בגופו בין בבעלים. ואיזהו מחוסר זמן בבעלים - הזב והזבה היולדת והמצורע שהקריבו חטאתם ואשמם בחוץ - פטורין, עולותיהן ושלמיהן בחוץ - חייבין	והתנן:											
לא שנו אלא לשמו, אבל שלא לשמו - חייב.	ואמר רב חלקיה בר טובי:											
לשמו מיהא פטור, אמאי? נימא: הואיל וראוין שלא לשמו בפנים												
הכי השתא? התם - בעי עקירה, הכא - פסח בשאר ימות השנה שלמים נינהו.												
חייב, כדאמרינן.	רב אשי מתני:											
פטור	רב ירמיה מדפתי מתני:											
פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה, ועקירת חוץ לאו שמה עקירה, ופליגא דרב חלקיה בר טובי.	קסבר: רב ירמיה מדפתי]											
משהגריל עליהן - חייב על של שם, ופטור על של עזאזל.	אמר מר:											
(ויקרא יז) איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה'. אי קרבן - שומע אני אפילו קדשי בדיק הבית שנקראו קרבן, כענין שנאמר (במדבר לא) ונקרב את קרבן ה' - תלמוד לומר (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו כל הראוי לפתח אהל מועד - חייב עליו בחוץ, כל שאינו ראוי לפתח אהל מועד - אין חייבין עליו בחוץ.	תנו רבנן:											
אוציא אלו שאין ראוין לפתח אהל מועד, ולא אוציא (פרת חטאת) ושעיר המשתלה שהוא ראוי לבוא אל פתח אהל מועד												
תלמוד לומר לה' - מי שמיוחדין לה', יצאו אלו שאין מיוחדין לשם.												
ולה' להוציא הוא?												
(ויקרא כב) ירצה לקרבן אשה לה' - אלו אישים, מנין שלא יקדישנו מחוסר זמן - תלמוד לומר קרבן, לה' - לרבות שעיר המשתלח	ורמינהו:											
התם מענינא דקרא, והכא מענינא דקרא. התם דאל פתח לרבות, לה' להוציא. הכא דאשה להוציא, לה' לרבות.	רבא:											
טעמא - דרבי רהמנא, הא לא רבי - הוה אמינא: שעיר המשתלח קדוש במחוסר זמן. והא אין הגורל קובע אלא בראוי לשם												
הא מני - חנן המצרי היא.	רב יוסף:											
אפילו דם בכוס - מביא חבירו ומוזוג לו.	דתניא, חנן המצרי:											

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

		Talmud Navigator									
יומא-שני שעירי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ
מימרא											
אימר דשמעת ליה לחנן המצרי דלית ליה דחויין, דלית ליה הגרלה מי שמעת ליה? דילמא מייתי ומגריל										?	
הא מני - רבי שמעון היא	אלא אמר רב יוסף:									!	◇
מת אחד מהן - מביא חבירו שלא בהגרלה, דברי רבי שמעון.	דתניא: [רבי שמעון]									!	◇
כגון שהומם וחיללו על אחר.	רבינא:									!	◇
ומנא תימרא דפסיל ביה מומא										?	
(ויקרא כב) ואשה לא תתנו מהם - אלו החלבים, אין לי אלא כולן, מקצתן מנין - תלמוד לומר מהם, מזבח - זו זריקת דמים, לה' - לרבות שעיר המשתלח.	דתניא:									!	◇
ואיצטריך למיכתב בעל מום, ואיצטריך למיכתב מחוסר זמן. דאי כתב רחמנא מחוסר זמן - משום דלא מטי זמניה, אבל בעל מום דמטי זמניה - אימא לא. ואי כתב רחמנא בעל מום - משום דמאיס, אבל מחוסר זמן דלא מאיס - אימא לא, צריכא.											◇